

Medlem af Inatsisartut Aleqa Hammond
/HER

Svar på § 36 spørgsmål fra Aleqa Hammond, Siumut, vedrørende fiskere og fangeres opfattelse af bæredygtig fangst, 2010-194

Sagsnr. 2010-039358
Dok. Nr.

Postboks 269
3900 Nuuk
Tlf. (+299) 34 50 00
Fax (+299) 32 47 04
E-mail: apnn@nanoq.gl
www.nanoq.gl

I henhold til Inatsisartuts forretningsorden § 36 stk. 1 har du fremsat følgende spørgsmål til Naalakkersuisut:

Spørgsmål:

I forbindelse med Naalakkersuisuts pressekonference den 5. oktober, sagde naalakkersuisoq for fiskeri og fangst, at hun gerne vil vide mere om hvad fiskere og fangere forstår ved udnyttelse af levende ressourcer på et bæredygtig grundlag.

Mener Naalakkersuisut, at fiskere og fangere udnytter levende ressourcer uden at vide til bæredygtighedsprincippet ?

Jeg ønsker en redegørelse om baggrunden for denne udmelding? Hvor er det dokumenteret?

Svar:

Med min udtalelse omkring fiskere og fangeres opfattelse om begrebet "bæredygtig fangst" på Naalakkersuisuts pressekonference den 5. oktober ønsker jeg på ingen måde at så tvivl om fiskere og fangeres viden om begrebet eller ønske om at efterleve det.

Udtrykket "bæredygtig fangst" bruges flittigt – både af såvel Naalakkersuisut som Inatsisartut - men er reelt et meget luftigt begreb. Det kan således diskuteres og vil blive det, om bæredygtighed betyder, at de enkelte arters bestandsstørrelser skal bevares på det nuværende i nogle tilfælde lave, i andre tilfælde høje niveau, eller at fangsten skal tilpasses, så bestandsstørrelsen vender tilbage til et historisk og ofte højere niveau. Ønsket fra Naalakkersuisuts side vil dog teoretisk altid være, at bestandene af de levende ressourcer skal være så stor som økologisk muligt, fordi store bestande vil betyde, at de enkelte fiskere og fangere kan høste mest muligt på ressourcen.

Et andet element er at få fastlagt, hvor bestandsstørrelsen for de enkelte arter så skal ligge, og herunder hvor stor fangsten af de enkelte arter kan være, uden at det flytter på grænsen for det ønskede bestandsniveau.

For at kunne dette, skal der udarbejdes forvaltningsplaner for de enkelte arter. Dette arbejde er i en opstartsfasen og kræver involvering af Grønlands Naturinstitut for biologisk rådgivning men bestemt også en udmelding fra fiskerne og fangerne om, hvad deres opfattelse omkring bæredygtighedsprincippet er, fordi det jævnfør ovenstående reelt kan dække over mangeartede synspunkter. Den biologiske rådgivning er bl.a. betinget af samarbejde med fiskerne og fangerne ved rapportering af fangstmængder, steder m.v. Forvaltningsplan for rejer er udarbejdet og arbejdet vedr. andre fiskearter er igangsat eller vil blive igangsat.

Det er i dét lys, udtalelsen skal ses, og altså en opfordring til en konstruktiv, overordnet dialog med erhvervet omkring emnet, der i sidste ende vil være med til at sætte rammerne for kvotefastsættelser.

Med venlig hilsen

Ane Hansen